

ประจำเดือน

มิถุนายน 2567

สรุปข่าวการเกษตร ที่น่าสนใจ

OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS, ROYAL THAI EMBASSY

1024 WISCONSIN AVE. NW STE. 203

WASHINGTON D.C. 20007 USA

+1 202 338 1543 +1 202 338 1549

EMAIL: MOACDC@THAIEMBDC.ORG | WWW.OPSMOAC.GO.TH/DC-HOME

สารบัญ

สถานการณ์การค้า

พบผู้ป่วยติดเชื้อไข้หวัดนกสายพันธุ์ HPAI เป็นรายที่ 3	1
ไข้หวัดนกสายพันธุ์รุนแรง HPAI กระตุ้นให้ดำเนินมาตรการป้องกันทางชีวภาพในระดับประเทศและระดับนานาชาติ	1
สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งจากเวียดนามและไทยเพิ่มขึ้น และนำเข้าจากเอกวาดอร์ลดลง	2
กลยุทธ์ที่หลากหลายสร้างมูลค่าให้กับผู้ผลิตจากการส่งออกเนื้อสุกร	2

นโยบาย

ทำเนียบขาวประกาศกลยุทธ์ของสหรัฐฯ ในการบริหารจัดการมหาสมุทรอย่างยั่งยืน	3
สหรัฐฯ ขึ้นบัญชีดำโรงงานอาหารทะเลของจีนฐานใช้แรงงานชาวอุยกูร์	3
อุตสาหกรรมการเลี้ยงกุ้งของสหรัฐฯ ขอความช่วยเหลือจากรัฐสภา	4
สภานิติบัญญัติของรัฐลุยเซียนาผ่านร่างกฎหมายห้ามใช้สินค้าประมงนำเข้าในโครงการอาหารกลางวันโรงเรียน	4
สส. สหรัฐฯ เสนอร่างกฎหมายจำกัดประมงอวนลากปลาหน้าดิน	5
NPPC เรียกร้องให้แอฟริกาใต้และไนจีเรียเปิดตลาดต่างตอบแทนให้กับสุกรจากสหรัฐฯ	5

พบผู้ป่วยติดเชื้อไข้หวัดนกสายพันธุ์ HPAI เป็นรายที่ 3

ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค (Centers for Disease Control and Prevention - CDC) ประกาศเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2567 ว่า ตรวจพบผู้ติดเชื้อไข้หวัดนกสายพันธุ์รุนแรง HPAI (Highly Pathogenic Avian Influenza) เป็นรายที่ 3 จากการสัมผัสกับโคมนที่ติดเชื้อ แม้จะเป็นผู้ติดเชื้อรายที่ 2 ในรัฐมิชิแกน แต่ CDC ยังเห็นว่า ผู้ติดเชื้อทั้ง 3 รายไม่มีความเกี่ยวข้องกัน เนื่องจากติดเชื้อจากฟาร์มคนละแห่ง สำหรับรายล่าสุด คนงานในโรงรีดนมรายงานอาการป่วยหลังจากมีการสัมผัสกับแม่วัวที่ติดเชื้อไข้หวัดนก H5N1 ว่า มีอาการที่บริเวณทางเดินหายใจส่วนบน ไอ และเคืองตา แต่ไม่มีน้ำมูกไหล คนงานได้รับยาโอเซลตามิเวีย (Oseltamivir) และให้กักตัวอยู่ที่บ้าน CDC รายงานว่าคนไข้มีอาการดีขึ้นเป็นลำดับ และระบุว่า คนไข้รายนี้เป็นผู้ติดเชื้อ HPAI รายแรกที่มีอาการเกี่ยวกับทางเดินหายใจแบบเฉียบพลันแบบที่พบทั่วไป CDC ได้เก็บตัวอย่างจากคนงานรายนี้เพื่อทดสอบเพิ่มเติม นักวิจัยจะพยายามแยกเชื้อไวรัสในตัวอย่างจากผู้ป่วยเพื่อศึกษาเพิ่มเติม ขณะนี้ยังไม่มีสิ่งบ่งชี้ว่ามีการแพร่กระจายของไวรัสจากคนสู่คน CDC จึงประเมินว่าความเสี่ยงของไวรัสต่อสาธารณสุขยังคงอยู่ในระดับเดิม CDC แนะนำให้คนงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล หรือ PPE (Personal Protective Equipment) เมื่อต้องสัมผัสกับสัตว์ติดเชื้อหรือสัตว์ที่มีแนวโน้มติดเชื้อ และแนะนำให้ผู้คนหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับของเสียจากสัตว์ ที่นอน นมที่ยังไม่ผ่านการพาสเจอร์ไรส์ หรือวัสดุที่อยู่ใกล้กับสัตว์ที่สงสัยว่าติดเชื้อไข้หวัดนก H5N1 โดยไม่มีอุปกรณ์ป้องกัน หากมีการสัมผัส ควรติดตามอาการตนเองเป็นเวลา 10 วัน หลังจากสัมผัสไวรัสครั้งสุดท้าย ด้านสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ รายงานว่า เมื่อสิ้นเดือนพฤษภาคม พบการติดเชื้อไวรัสชนิดนี้ในโคมนจำนวน 68 ตัว จาก 9 รัฐ และพบสัตว์ปีกจำนวน 5.8 ล้านตัวได้รับผลกระทบจากเชื้อ H5N1 ใน 5 รัฐ โดยเกือบ 3 ใน 4 มาจากการแพร่ระบาดเพียงครั้งเดียวในฝูงสัตว์ปีกเชิงพาณิชย์ในเขต Sioux ของรัฐไอโอวา โดยเป็นการระบาดครั้งแรกของรัฐไอโอวานับตั้งแต่ปี 2566 และเกิดขึ้นในฟาร์มรับจ้างเลี้ยงแห่งหนึ่ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อปริมาณไข่ร้อยละ 14 ของบริษัทผู้ประกอบการซึ่งเป็นเจ้าของธุรกิจ

ที่มา: [Third human HPAI case reported](#)

ไข้หวัดนกสายพันธุ์รุนแรง HPAI กระตุ้นให้ดำเนินมาตรการป้องกันทางชีวภาพในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

ไข้หวัดนกชนิดรุนแรงสายพันธุ์ HPAI (Highly Pathogenic Avian Influenza) ยังคงแพร่ระบาดอย่างรุนแรงในฝูงสัตว์ปีกและฝูงปศุสัตว์ชนิดอื่น ๆ โดยเพิ่มจำนวนการติดเชื้อไวรัสในไก่ ไก่วง โคนม และแม่แต่มนุษย์ หน่วยงานของรัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกาหลายแห่งได้เข้าร่วมความคุ้มครองสถานการณ์ โดยดำเนินการความปลอดภัยทางชีวภาพที่เข้มงวด และได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลกลาง นาย Kim Reynolds ผู้ว่าการรัฐไอโอวา ลงนามในประกาศเขตพื้นที่ภัยพิบัติสำหรับเขต Sioux ในช่วงระหว่างวันที่ 28 พฤษภาคม - 27 มิถุนายน 2567 และเขต Cherokee ระหว่างวันที่ 2 มิถุนายน - 2 กรกฎาคม 2567 การประกาศเขตภัยพิบัติจะทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐไอโอวา สามารถให้ความช่วยเหลือในการติดตามและเฝ้าระวัง เรังรัดการตรวจหา จำกัดขอบเขต กำจัด และทำลายเชื้อ ขณะเดียวกันสามารถยกเว้นการปฏิบัติตามกฎระเบียบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะเชิงพาณิชย์ได้ ทั้งนี้ รัฐไอโอวาได้มีการออกประกาศฉบับแรกทันทีหลังจากเกิดการระบาดของไวรัส HPAI ในฟาร์มไก่ไข่ซึ่งส่งผลกระทบต่อสัตว์ปีกถึง 4.3 ล้านตัว นับเป็นการระบาดของไข้หวัดนก HPAI นี่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา จากนั้นจึงออกประกาศฉบับที่ 2 สำหรับเขต Cherokee ซึ่งส่งผลกระทบต่อไก่วงจำนวน 1 แสนตัว

เมื่อมีการพบเชื้อไข้หวัดนก HPAI เป็นครั้งแรกในโคมนของสหรัฐฯ เมื่อช่วงปลายเดือนมีนาคม ประเทศโคลอมเบียระงับการนำเข้าเนื้อวัวจากรัฐที่พบการติดเชื้อ ซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าของสหรัฐฯ เพียงประเทศเดียวที่ห้ามนำเข้าสินค้าเนื้อวัวเนื่องจากการพบเชื้อ HPAI ในโคมน หน่วยงาน CFIA (Canadian Food Inspection Agency) ของแคนาดาตรวจพบการระบาดในหมูสัตว์ปีกแล้วกว่า 200 ครั้ง แต่ยังไม่มีการรายงานการตรวจพบการติดเชื้อในวัว CFIA กำหนดให้ต้องมีข้อความรับรองเพิ่มเติมในใบรับรองสุขอนามัยสำหรับโคที่นำเข้ามาจากรัฐฯ โดยโคมนต้องมีผลตรวจเชื้อไวรัสเป็นลบภายในช่วงระยะเวลา 7 วันหลังจากวันที่ส่งออก โคนมที่เคยมีตรวจการพบผลเชื้อเป็นบวก หรือเคยอยู่ใกล้ชิดกับวัวที่ติดเชื้อ จะต้องถูกกักกันเป็นเวลา 60 วัน ก่อนที่จะสามารถนำเข้ามายังแคนาดาได้ แม้ยังไม่เคยมีการพบเชื้อ H5N1 ในออสเตรเลีย แต่สมาคมอุตสาหกรรมสัตว์ปีกของนิวซีแลนด์ (Poultry Industry Association of New Zealand - PIANZ) มีการรายงานการตรวจพบเชื้อไข้หวัดนกสายพันธุ์ H7N3 และ H9 ในฟาร์มไก่ไข่จำนวน 2 แห่งในออสเตรเลีย และกล่าวว่า นิวซีแลนด์และประเทศในหมู่เกาะแปซิฟิกเป็นเพียง 2 ประเทศที่ไม่มีการตรวจพบไวรัสไข้หวัดนกชนิด H5N1 และถึงแม้จะมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ห่างไกลแต่ยังคงมีความเสี่ยงอยู่ นิวซีแลนด์มีการยกระดับมาตรการเฝ้าระวังและประสานความร่วมมือให้มีความทันสมัยมากขึ้น ผู้ผลิตคือแนวทางในการตรวจจับเชื้อไวรัส HPAI ในระยะเริ่มต้น ส่วนระดับชาติมีการดำเนินโครงการ “One Health” ซึ่งนำโดยศูนย์ควบคุมโรคออสเตรเลียชั่วคราว (Interim Australian Centre for Disease Control - CDC) โดยมุ่งหวังที่จะส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหารซึ่งครอบคลุมการลดการระบาดของไวรัส HPAI สมาคม PIANZ ให้การสนับสนุน One Health ในขณะที่เตรียมแผนรับมือเร่งด่วนสำหรับการระบาดของไวรัส HPAI ที่อาจเกิดขึ้น

ที่มา: [HPAI stirs up higher domestic, international biosecurity measures](#)

สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งจากเวียดนามและไทยเพิ่มขึ้น และนำเข้าจากเอกวาดอร์ลดลง

เดือนเมษายน 2567 สหรัฐอเมริกานำเข้ากุ้งปริมาณรวม 50,672 เมตริกตัน ลดลงจาก 56,000 เมตริกตันในเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า (2566) และลดลงจาก 63,269 เมตริกตันซึ่งมีการนำเข้าเมื่อเดือนมีนาคม 2567 อินเดียยังเป็นผู้ส่งออกกุ้งอันดับหนึ่งมายังสหรัฐฯ โดยในเดือนเมษายน 2567 อินเดียส่งออกกุ้งเป็นปริมาณ 21,166 เมตริกตัน ลดลงเล็กน้อยจากที่ส่งออกมาปริมาณ 21,451 เมตริกตัน เมื่อเดือนเมษายน 2566 และจากปริมาณ 23,312 เมตริกตันที่มีการส่งออกมายังสหรัฐฯ เมื่อเดือนมีนาคม 2567 เอกวาดอร์มีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ปริมาณ 9,881 เมตริกตัน ลดลงจาก 13,559 เมตริกตัน (เมษายน 2566) โดยที่เคยมีการส่งออกสูงมากเมื่อเดือนมีนาคม 2567 ที่ปริมาณ 21,754 เมตริกตัน อย่างไรก็ตาม ผลรวมการส่งออกในรอบ 12 เดือนจนถึงปัจจุบันยังคงสูงกว่าช่วงปี 2566 อยู่ที่ 5,000 เมตริกตัน แม้ในเดือนเมษายน 2567 เอกวาดอร์จะมีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ลดลงก็ตาม ในขณะที่เวียดนามมีการส่งออกปริมาณ 4,009 เมตริกตัน โดยส่งออกเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ 3,501 เมตริกตัน (เมษายน 2566) และ 3,815 เมตริกตัน (มีนาคม 2567) เวียดนามมีการขยายตัวของอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้ง และมีการพัฒนาเทคนิคในการผลิต แม้จะถูกเรียกเก็บภาษีตอบโต้การอุดหนุน (Countervailing Duties - CVD) ก็ตาม ไทยมีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น โดยเดือนเมษายน 2567 มีการส่งออกปริมาณ 1,872 เมตริกตัน สูงกว่าการส่งออกในเดือนเมษายนของปีก่อนหน้าซึ่งมีปริมาณ 1,305 เมตริกตัน และ 1,325 เมตริกตันเมื่อเดือนมีนาคม 2567

ประเทศคู่ค้าสินค้ำกุ้งรายถัดไปของสหรัฐฯ ได้แก่ เม็กซิโก อาร์เจนตินา ซาอุดีอาระเบีย เปรู ศรีลังกา และจีน สำหรับเดือนเมษายน 2567 มีปริมาณการส่งออกจำนวน 1,176, 996, 261, 192, 165 และ 129 เมตริกตัน ตามลำดับ โดยเม็กซิโก อาร์เจนตินา เปรู และจีน มีการส่งออกลดลงเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า ในขณะที่ซาอุดีอาระเบียมีการส่งออกเพิ่มขึ้น จากเดิมที่เคยส่งออกเพียง 48 เมตริกตันเมื่อเดือนเมษายน 2566 ส่วนศรีลังกาไม่มีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ในเดือนเมษายน 2566 แต่อย่างไรก็ตาม แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการขยายภาคการเพาะเลี้ยงกุ้งในประเทศของศรีลังกา และความพยายามในการแสวงหาตลาดใหม่ให้กับ การส่งออกสินค้ำกุ้งของตน

ที่มา: [April 2024 US shrimp import figures show totals from Vietnam and Thailand rising, Ecuador dropping](#)

กลยุทธ์ที่หลากหลายสร้างมูลค่าให้กับผู้ผลิตจากการส่งออกเนื้อสุกร

เมื่อปีที่ผ่านมามี การผลิตเนื้อสุกรของสหรัฐฯ กว่าร้อยละ 30 ถูกส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศกว่า 100 แห่ง โดยมีการพัฒนากลยุทธ์ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มมูลค่าสูงสุดให้กับผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนต่างๆ ของสุกร ในงานแสดงสินค้า World Pork Expo 2024 รองประธานฝ่ายพัฒนาตลาดระหว่างประเทศของคณะกรรมการสุกรแห่งชาติ (National Pork Board) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างตลาดของเนื้อสุกรสหรัฐฯ การสร้างสินค้าทางเลือกที่หลากหลายสำหรับผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนต่างๆ ของสุกร เพื่อให้มั่นใจว่าจะสร้างมูลค่าสูงสุดสำหรับผลิตภัณฑ์เหล่านั้น และการส่งเสริมความแตกต่างของผลิตภัณฑ์สหรัฐฯ เป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มมูลค่าการส่งออก ตลาดหลัก 10 อันดับแรกของสหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 90 ของการส่งออกทั้งหมด แต่ในตลาดอื่นๆ ก็เติบโตขึ้นกว่าร้อยละ 33 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมามี โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งมีความต้องการบริโภคสุกรสูง โดยทางคณะกรรมการสุกรแห่งชาติ มีแผนที่จะขยายการบริโภคและแข่งขันในตลาดนี้ การพัฒนาตลาดอาจรวมถึงการแนะนำเนื้อสุกรเพื่อเป็นโปรตีนทางเลือก หรือการส่งเสริมเนื้อสุกรของสหรัฐฯ โดยคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าถือเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญสำหรับประเทศกำลังพัฒนา

นอกจากนี้ ยังมีแผนพัฒนาตลาดใหม่ๆ อย่างเช่นในทวีปแอฟริกาที่มีศักยภาพการเติบโตสูง โดยสภาผู้ผลิตเนื้อสุกรแห่งชาติ หรือ NPPC (National Pork Producers Council) กำลังพยายามเข้าไปเปิดตลาดในประเทศแอฟริกาที่มีผู้บริโภคเนื้อสุกร เช่น ไนจีเรีย กานา แอฟริกาใต้ และเคนยา อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเหตุผลทางศาสนา บางประเทศในแอฟริกาอาจไม่มีบริโภคเนื้อสุกร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบห่วงโซ่ความเย็น (Cold chain) เพื่อเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ที่เน่าเสียได้เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สามารถกระจายสินค้าได้ภายในประเทศ คณะกรรมการสุกรแห่งชาติทำงานร่วมกับสมาพันธ์ผู้ส่งออกเนื้อสัตว์สหรัฐฯ (US Meat Export Federation) และได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ หรือ USDA (United States Department of Agriculture) ผ่านโครงการ Regional Agricultural Promotion Program (RAPP) เพื่อเพิ่มการส่งเสริมการค้าในภูมิภาค นำเสนอสินค้า และสร้างความสัมพันธ์กับผู้บริโภค ขณะที่ตลาดเดิมอย่างเม็กซิโก เกาหลี และญี่ปุ่น ยังคงแข็งแกร่ง ภายในไม่กี่ปี สหรัฐฯ จะกลายเป็นผู้ส่งออกเนื้อสุกรอันดับหนึ่งของโลก และคาดว่าจะสามารถแข่งขันกับสหภาพยุโรปได้ภายในปีนี้

ที่มา: [Diversified Strategy Brings High Value to Producers Through Pork Exports](#)

ทำเนียบขาวประกาศกลยุทธ์ของสหรัฐฯ ในการบริหารจัดการมหาสมุทรอย่างยั่งยืน

รัฐบาลของประธานาธิบดีโจ ไบเดน ได้กำหนดกลยุทธ์ของรัฐบาลกลาง 3 ประการเพื่อการพัฒนามหาสมุทรอย่างยั่งยืน นับเป็นผู้นำในการกำหนดนโยบายด้านสภาพภูมิอากาศและการอนุรักษ์ที่ทะเยอทะยานที่สุดในประวัติศาสตร์ ในขณะเดียวกันได้เร่งรัดส่งเสริมความพยายามด้านการอนุรักษ์ซึ่งนำโดยผู้คนในท้องถิ่น สร้างงานที่ให้รายได้ดี และช่วยให้ชุมชนชายฝั่งสามารถปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เอกสารที่เผยแพร่เกี่ยวกับกลยุทธ์นี้ ช่วยให้เข้าใจแนวทางในการบรรลุเป้าหมายด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศ ตลอดจนบูรณาการการดำเนินงานด้านสภาพภูมิอากาศและความยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจอันเกี่ยวเนื่องกับมหาสมุทรที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 คือกลยุทธ์แห่งชาติเพื่อเศรษฐกิจของมหาสมุทรที่ยั่งยืน (US National Strategy for a Sustainable Ocean Economy) โดยจะนำเสนอ "นโยบายมหาสมุทรเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศที่สมบูรณ์ สนับสนุนชุมชนที่มีความยืดหยุ่น และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน" กลยุทธ์ที่ 2 คือกลยุทธ์แห่งชาติเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพของมหาสมุทร (National Ocean Biodiversity Strategy) จัดทำโดยองค์การบริหารจัดการมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศแห่งชาติ หรือ NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) ร่วมกับสถาบัน Smithsonian เพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้าใจให้กับรัฐบาลกลางและช่วยฟื้นฟูสิ่งมีชีวิตในมหาสมุทร ด้วยการเพิ่มพูนการใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านความหลากหลายทางชีวภาพ

กลยุทธ์สุดท้าย คือกลยุทธ์ eDNA ในแหล่งน้ำแห่งชาติ (National Aquatic eDNA Strategy) ที่ออกแบบขึ้นเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี eDNA ที่มีต้นทุนต่ำและรวดเร็ว ซึ่งจะช่วยให้นักวิทยาศาสตร์สามารถเข้าใจเกี่ยวกับชนิดสายพันธุ์สิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น eDNA มีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการสำมะโนประชากรสัตว์น้ำที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมาก กลยุทธ์สามประการนี้เรียกร้องให้รัฐบาลกลางประสานความร่วมมือด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับมหาสมุทรและการอนุรักษ์ทั่วประเทศ ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบข้อมูล พร้อมทั้งจัดการประชุมเพื่อรับฟังและทำความเข้าใจความต้องการด้านความหลากหลายทางชีวภาพของกลุ่มต่าง ๆ เอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์ฉบับนี้ ยังเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรอันมีค่า เพื่อให้สามารถจัดการกับความไม่เท่าเทียมและความยุติธรรม ตลอดจนรับมือกับปัญหาของความวิกฤตของสภาพภูมิอากาศและการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

ที่มา: [White House announces US strategies for sustainable ocean management](#)

สหรัฐฯ ขึ้นบัญชีดำโรงงานอาหารทะเลของจีนฐานใช้แรงงานชาวอุยกูร์

ผลการสืบสวนกรณีละเมิดแรงงานของกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิสหรัฐอเมริกา (US Department of Homeland Security) ที่มีสื่อให้ความสนใจเป็นจำนวนมากระบุว่า บริษัทแปรรูปสัตว์น้ำแห่งหนึ่งในมณฑลซานตง (Shandong) ของจีนถูกกล่าวหาว่าใช้แรงงานจากชนกลุ่มน้อยที่ถูกกดขี่ โดยเป็นหนึ่งในโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำของจีนที่องค์กร The Outlaw Ocean Project แสดงความสงสัยเมื่อปีที่แล้ว กลุ่มบริษัท Shandong Meijia Group (หรือที่รู้จักกันในนาม Rizhao Meijia Group) เป็นบริษัทแปรรูปสัตว์น้ำที่ตั้งอยู่ในมณฑลซานตงของจีน มีการแปรรูปและส่งออกสินค้าประมงแช่เยือกแข็ง ผัก อาหารแช่เยือกแข็ง และอาหารอื่น ๆ สำหรับผู้บริโภคชาวตะวันตก กระทรวงความมั่นคงฯ ให้ข้อมูลว่า Shandong Meijia เข้าร่วมโครงการเคลื่อนย้ายแรงงานของรัฐบาลจีน เพื่อย้ายและรับแรงงานจากกลุ่มชนที่ถูกกดขี่ เช่น ชาวอุยกูร์ คาซัค หรือคีร์กีซ จากเขตปกครองตนเองซินเจียงไปยังโรงงานในซานตง กลุ่มพันธมิตรกึ่งภาคใต้ของสหรัฐฯ หรือ SSA (Southern Shrimp Alliance) เห็นว่า ห่วงโซ่อุปทานกุ้ง (ของจีน) สร้างผลกำไรจากการใช้แรงงานกลุ่มประชากรที่เปราะบางที่สุดในโลก กุ้งแดงจากอาร์เจนตินาที่แปรรูปโดยชาวอุยกูร์ในจีนไม่ควรเข้ามาขายแข่งกับสินค้าดี ๆ ในซูเปอร์มาร์เก็ตของสหรัฐฯ หน่วยเฉพาะกิจต่อต้านการใช้แรงงานบังคับ (Forced Labor Enforcement Task Force) ส่งสารชัดเจนไปยังผู้นำเข้าสินค้าประมงสหรัฐฯ ว่า การนำเข้าสินค้าต้นทุนต่ำและได้กำไรสูงไม่สามารถทดแทนการผูกพันด้านจริยธรรมและกฎหมายได้

จีนมีการใช้แรงงานบังคับอย่างกว้างขวางและจัดทำเอกสารอย่างเป็นระบบสำหรับชนกลุ่มน้อยชาวมุสลิมในซินเจียง ซึ่งเริ่มต้นจากค่ายกักกันในมณฑล ปัจจุบันมีการขยับขยายโดยเคลื่อนย้ายแรงงานไปยังพื้นที่อื่น ๆ ของจีน รัฐบาลสหรัฐฯ จึงมีการห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เชื่อว่าผลิตโดยระบบแรงงานที่ไม่สมัครใจเหล่านี้ นักมนุษยวิทยาซึ่งศึกษาโครงการกักกันในซินเจียงระบุว่า การดำเนินการลักษณะนี้คือกลยุทธ์การควบคุมและสลายวัฒนธรรมของชาวอุยกูร์ SSA เรียกร้องให้มีการตรวจสอบโรงงานแปรรูปอื่น ๆ ในมณฑลซานตงซึ่งอาจมีการใช้แรงงานชาวอุยกูร์ด้วย เช่น Qingdao Yize Food, Rizhao Ronxing Co. และ Rongcheng Sanye Foodstuff อีกทั้งเสนอให้มีการห้ามนำเข้าสินค้าประมงจากจีน จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมาย องค์กร The Outlaw Ocean ยังได้ระบุรายชื่อโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำของจีนที่อาจมีการใช้แรงงานที่มาจากซินเจียง ส่วนกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิสหรัฐฯ กล่าวว่า หน่วยงานอยู่ระหว่างการสืบสวนโรงงานอื่น ๆ ด้วย

ที่มา: [U.S. Blacklists Chinese Seafood Factory for Using Uyghur Labor](#)

อุตสาหกรรมกุ้งของสหรัฐฯ ขอบความช่วยเหลือจากรัฐสภา

เมื่อเดือนเมษายน 2567 นาย Troy E. Nehls ผู้แทนเขต 22 ของรัฐเท็กซัส ซึ่งมีพื้นที่ส่วนหนึ่งติดกับอ่าวเม็กซิโก ได้นำเสนอร่างกฎหมาย Save Our Shrimpers Act เพื่อห้ามไม่ให้รัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกา สนับสนุนงบประมาณผ่านสถาบันการเงินระหว่างประเทศในการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการทำฟาร์มกุ้ง การส่งออกกุ้งจากประเทศต่าง ๆ ไปยังสหรัฐฯ หรือการแปรรูปกุ้ง เนื่องจากเห็นว่า ปัจจุบันอุตสาหกรรมกุ้งของสหรัฐฯ กำลังประสบภาวะวิกฤตอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ชาวประมงกุ้งเหล่านี้เป็นแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจหลักของชุมชนชายฝั่ง แต่ธุรกิจกำลังจะต้องปิดตัวลงเนื่องจากกุ้งนำเข้าที่กำลังครอบครองตลาด ชาวประมงกุ้งสหรัฐฯ ต้องประสบปัญหาต้นทุนเชื้อเพลิงที่สูงขึ้นไปจนถึงเงินเฟ้อ พวกเขาต้องเผชิญการตัดสินใจว่าควรขายเรืออวนลากของตนหรือไม่ หรือจอดไว้เฉย ๆ ตลอดฤดูทำประมง หรือเสี่ยงออกเรือซึ่งไม่รู้ว่าจะคุ้มค่าใช้จ่ายหรือไม่ เมื่อฤดูใบไม้ร่วงปีที่แล้ว เขายังได้ร่วมสนับสนุนให้กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ดำเนินการสอบสวนเพื่อเรียกเก็บภาษีการทุ่มตลาดและภาษีตอบโต้การอุดหนุนสำหรับกุ้งน้ำจืดจากเอกวาดอร์ อินเดีย และอินโดนีเซีย เป็นเวลาหลายทศวรรษแล้วที่เงินจากภาษีของชาวอเมริกันถูกใช้ไปในการสนับสนุนการผลิตกุ้งในต่างประเทศ ซึ่งเป็นการสร้างความเสียหายให้กับอุตสาหกรรมกุ้งภายในประเทศ สถาบันการเงินระหว่างประเทศอย่างธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาของโลก (World Bank's International Bank for Reconstruction and Development) มีการให้เงินสนับสนุนการก่อสร้างฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเอเชียและอเมริกาใต้ตั้งแต่เมื่อราว 40 ปีก่อน

เมื่อไม่นานมานี้มีการเผยแพร่รายงานว่า อินเดียมีการใช้แรงงานบังคับและแรงงานเด็กภายใต้สภาพแวดล้อมที่อันตรายและการทารุณกรรม รายงานของกระทรวงแรงงานสหรัฐฯ เมื่อปี 2564 ระบุว่า เด็ก ๆ ในเอกวาดอร์ต้องเผชิญกับการใช้แรงงานเด็กชนิดเลวร้ายที่สุด กุ้งนำเข้ายังอาจมีอันตรายจากเชื้อแบคทีเรีย ยาปฏิชีวนะ และยาสัตว์ตกค้าง ซึ่งองค์การอาหารและยาสหรัฐฯ หรือ FDA (US Food and Drug Administration) สามารถตรวจสอบได้เพียงร้อยละ 1 ของปริมาณกุ้งที่นำเข้าทั้งหมด ในขณะที่กุ้งที่จับจากทะเลโดยชาวประมงกุ้งของสหรัฐฯ มีสุขอนามัยดีที่สุดในตลาดและผู้บริโภค ร่างกฎหมาย Save Our Shrimper Act ที่เสนอ ยังคงกำหนดให้สำนักงานตรวจสอบความรับผิดชอบภาครัฐ (Government Accountability Office - GAO) สอบสวนและรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายของกระทรวงการคลัง ที่กำหนดให้ผู้แทนสหรัฐฯ ในสถาบันการเงินระหว่างประเทศออกเสียงคัดค้านมาตรการใดก็ตามที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อผู้ผลิตของสหรัฐฯ ในสินค้าประเภทเดียวกัน คล้ายคลึง หรือสินค้าคู่แข่ง จากการตรวจสอบรายงานการลงคะแนนเสียงของกระทรวงการคลังตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ผู้แทนของสหรัฐฯ ได้ลงคะแนนสนับสนุนโครงการต่าง ๆ จำนวน 25,041 ครั้ง (ร้อยละ 88.7) งดออกเสียงลงคะแนนจำนวน 2,325 โครงการ (ร้อยละ 8.2) และลงคะแนนไม่เห็นด้วยเพียง 880 โครงการ (ร้อยละ 3.1) หากกระทรวงการคลังสหรัฐฯ คัดค้านการจัดหาเงินทุนให้กับฟาร์มกุ้งต่างประเทศอย่างจริงจัง สถาบันการเงินย่อมล้มเลิกที่จะอนุมัติการจัดหาเงินทุนให้กับโครงการเหล่านั้น การนำเสนอร่างกฎหมาย Save Our Shrimpers ร่วมกับสมาชิกวุฒิสภาอีกกว่า 12 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของชาวประมงกุ้งสหรัฐฯ ตั้งแต่ชายฝั่งอ่าวเท็กซัสไปจนถึงชายฝั่งแอตแลนติกของรัฐนอร์ทแคโรไลนา จึงแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นร่วมกันของชาวประมงกุ้งอเมริกันที่ทำงานอย่างหนัก เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมนี้ดำรงอยู่ได้

ที่มา: Op-ed: US shrimping industry needs congressional help

สภานิติบัญญัติของรัฐลุยเซียนาผ่านร่างกฎหมายห้ามใช้สินค้าประมงนำเข้าในโครงการอาหารกลางวันโรงเรียน

รัฐลุยเซียนาผ่านร่างกฎหมาย HB 429 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อห้ามโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ไม่ให้ซื้อสินค้าประมงที่นำเข้าจากต่างประเทศเพื่อปรุงเป็นอาหารกลางวันในโรงเรียน และห้ามเสิร์ฟอาหารทะเลนำเข้าในห้องอาหารภายในรัฐสภาของรัฐลุยเซียนา อย่างไรก็ตาม ยังไม่ชัดเจนว่ามีการใช้สินค้าประมงนำเข้าทำเป็นอาหารกลางวันในโรงเรียนบ่อยครั้งเพียงใด ทั้งนี้ มีการกำหนดให้โครงการอาหารเช้าและอาหารกลางวันโรงเรียนทั่วประเทศ (National School Lunch and Breakfast Programs) ต้องจัดซื้อผลิตภัณฑ์ภายในประเทศอยู่แล้ว แต่โรงเรียนสามารถยกเว้นการซื้อสินค้าอเมริกัน หรือ "Buy American" ได้ หากสามารถแสดงให้เห็นได้ว่า ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศมีราคาสูงเกินไปหรือมีปริมาณไม่เพียงพอ กระทรวงศึกษาธิการของรัฐลุยเซียนารายงานว่า ไม่ทราบว่ามีโรงเรียนกี่แห่งที่ใช้สิทธิ์ยกเว้นการซื้อสินค้าอเมริกันกับสินค้าประมง และไม่คิดว่ากฎระเบียบนี้จะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากไม่ได้มีการใช้ผลิตภัณฑ์ประมงในการทำอาหารกลางวันในโรงเรียนมากนักเมื่อเทียบกับโปรตีนชนิดอื่น สำนักงานรัฐสภาลุยเซียนา (Legislative Fiscal Office) คาดว่า ต้นทุนสำหรับกุ้งในห้องอาหารของรัฐสภาจะเพิ่มขึ้นราวปอนด์ละ 3 เหรียญสหรัฐฯ (110 บาท) และปลาตุ๊ก (Catfish) เพิ่มขึ้นปอนด์ละ 2 เหรียญสหรัฐฯ (73 บาท) ร่างกฎหมายนี้นำเสนอโดยนาย Marcus Bryant ผู้แทนเขต New Iberia ของรัฐลุยเซียนา จากพรรคเดโมแครต และผ่านการพิจารณาโดยสภานิติบัญญัติของรัฐโดยไม่มีเสียงคัดค้านจากสมาชิกวุฒิสภา และมีผู้คัดค้านเพียงเจ็ดรายจากสภาผู้แทนราษฎร ขณะนี้ร่างกฎหมายดังกล่าวได้ถูกส่งไปยังผู้ว่าการรัฐลุยเซียนา นาย Jeff Landry เพื่อรอการลงนาม

ในช่วงเวลา 2 เดือนที่ผ่านมา รัฐลุยเซียนาได้ผ่านร่างกฎหมายหลายฉบับเพื่อยังยั้งการนำเข้าสินค้าประมงจากต่างประเทศ ในเดือนมิถุนายน สภาก็ได้ผ่านร่างกฎหมายที่มีอายุ 5 ปี กำหนดค่าปรับสำหรับร้านอาหารที่ไม่ได้ระบุว่า Crawfish และกุ้งที่อยู่ในเมนูได้มาจากภายในประเทศหรือนำเข้า และรัฐยังลงมติให้ขึ้นค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ครอบครองใบอนุญาตนำเข้าสินค้าประมงเชิงพาณิชย์ จากเดิมมีละ 100 เหรียญสหรัฐฯ (ราว 3,600 บาท) เป็น 1,000 เหรียญสหรัฐฯ (ราว 36,000 บาท) ภายในปี พ.ศ. 2571 นอกจากนี้ ในเดือนพฤษภาคม ผู้ว่าการรัฐ นาย Landry ยังได้ลงนามร่างกฎหมายห้ามการใช้รูปภาพและข้อความที่เกี่ยวข้องกับรัฐลุยเซียนา เช่น New Orleans-style บนบรรจุภัณฑ์สินค้าประมงที่จับจากต่างประเทศ โดยจะมีผลบังคับใช้ในปี 2568

ที่มา: Louisiana lawmakers pass bill banning foreign seafood from school lunches

สส. สหรัฐฯ เสนอร่างกฎหมายจำกัดประมงอวนลากปลาหน้าดิน

นาง Mary Peltola สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) พรรคเดโมแครต จากรัฐอะแลสกา นำเสนอร่างกฎหมายเพื่อจำกัดการทำประมงอวนลากเพื่อลดปลาเบ็ด (Bycatch) โดยร่างกฎหมายความชัดเจนเกี่ยวกับอวนลากปลาหน้าดิน หรือ Bottom Trawl Clarity Act จะให้สภาการบริหารจัดการประมงส่วนภูมิภาค หรือ RFMCs (Regional Fisheries Management Councils) กำหนดพื้นที่ที่สามารถใช้อวนลากสำหรับจับปลาหน้าดิน (Bottom-trawl gear) เพื่อจำกัดบริเวณที่อวนสามารถลากไปตามหน้าดิน ในขณะที่กฎหมายการลดและบรรเทาการจับปลาเบ็ด (Bycatch Reduction and Mitigation Act) จะจัดสรรงบประมาณจำนวน 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 360 ล้านบาท) สำหรับโครงการวิศวกรรมเพื่อลดปริมาณปลาเบ็ด (Bycatch Reduction and Engineering Program - BREP) เพื่อใช้ในการแสวงหาแนวทางการลดปริมาณปลาเบ็ด พร้อมทั้งจัดตั้งกองทุนความช่วยเหลือเพื่อลดปริมาณปลาเบ็ด (Bycatch Mitigation Assistance Fund) โดยจะรวบรวมเงินบริจาคเพื่อช่วยเหลือให้ชาวประมงสามารถจัดซื้อเครื่องมือประมงใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีลดการจับปลาเบ็ดได้ ชาวประมงท้องถิ่นของอะแลสกาบอกว่าเรือประมงอวนลาก เช่น เรือประมงปลาพอลล็อก (Pollock) ทำให้มีปริมาณปลาเบ็ดมากและทำลายการประมงในพื้นที่อื่น ๆ ส่งผลกระทบต่อชาวประมงขนาดเล็กและเชิงพาณิชย์ทางตะวันตกของรัฐอะแลสกาที่ทำประมงปลาเซลมอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สัตว์น้ำในมหาสมุทร ร่างกฎหมาย Bottom Trawl Clarity Act นี้ ยังได้รับการสนับสนุนจากองค์กร Oceana โดยที่ปะการัง ฟองน้ำ และแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำต้องใช้เวลาหลายร้อยปีในการเจริญเติบโต แต่ถูกทำลายได้จากการลากอวนเพียงครั้งเดียว และให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้เพียงระยะสั้น ๆ หลายองค์กรจึงแสดงความชื่นชมต่อการดำเนินงานของ สส. Mary Peltola ในขณะที่การดำเนินงานของสภาการบริหารจัดการประมงแปซิฟิกตอนเหนือ (North Pacific Fishery Management Council) กลับเป็นไปอย่างเชื่องช้า และยังมีกรณีอนุญาโตตุลาการการทำประมงอวนลากปลาหน้าดินในอ่าวอะแลสกา ก่อนหน้านี้ องค์กร Oceana เคยยื่นหนังสือขอให้สภาการบริหารจัดการประมงแปซิฟิกตอนเหนือ ห้ามทำประมงอวนลากปลาหน้าดินในพื้นที่ร้อยละ 90 ของอ่าวอะแลสกา

อุตสาหกรรมปลาพอลล็อกคัดค้านร่างกฎหมาย Bottom Trawl Clarity Act อย่างรุนแรง โดยเมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา มีการก่อตั้งกลุ่มพันธมิตรผู้ทำประมงปลาอะแลสกาพอลล็อก (Alaska Pollock Fishery Alliance - APFA) เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ทำประมงอวนลากปลาพอลล็อก มีการอ้างว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นอุปสรรคต่อ RFMCs ในการกำหนดนโยบายตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ และสร้างความหนักใจในการกำหนดมาตรการใหม่ ๆ และระบุด้วยว่า น่าเสียดายที่กฎหมาย Bottom Trawl Clarity Act ขัดต่อแนวทางการบริหารจัดการประมงที่นาย Ted Stevens สมาชิกวุฒิสภาของรัฐอะแลสกา ให้สนับสนุนมานานหลายทศวรรษ ซึ่งส่งผลให้การจัดการประมงของสหรัฐฯ ได้รับการยอมรับว่ามีมาตรฐานระดับโลก หากมีประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ ย่อมจะส่งผลกระทบต่อการทำงานในภาคการประมงและอาหารทะเลจำนวนมาก โดยงานส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนชายฝั่งห่างไกลที่ไม่มีการจ้างงานอื่น ๆ มากนัก

ที่มา: [US Representative Mary Peltola introduces legislation to restrict bottom trawling](#)

NPPC เรียกร้องให้แอฟริกาใต้และไนจีเรียเปิดตลาดต่างตอบแทนให้กับสุกรจากสหรัฐฯ

สภาผู้ส่งออกเนื้อสุกรแห่งชาติ หรือ NPPC (National Pork Producers Council) ระบุว่า แอฟริกาใต้และไนจีเรียเป็นสองประเทศที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากกฎหมายการเติบโตและโอกาสของแอฟริกา หรือ AGOA (African Growth and Opportunity Act) ของสหรัฐอเมริกา จึงควรเป็นตลาดที่สำคัญสำหรับเนื้อสุกรจากสหรัฐฯ ด้วย กฎหมาย AGOA ให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศในทวีปแอฟริกาที่อยู่ทางตอนใต้ของทะเลทรายสะฮารา (Sub-Saharan Africa) โดยสินค้าของแอฟริกากว่า 1,800 ชนิด ไม่ต้องถูกเรียกเก็บภาษีเมื่อนำเข้ามายังสหรัฐฯ

NPPC ได้ส่งหนังสือถึงคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรด้านแนวทางและวิธีการ (House Ways and Means Committee) ขอให้ต่ออายุกฎหมาย AGOA ที่มีกำหนดต้องต่ออายุในปี 2568 โดยต้องมีเงื่อนไขให้ยกเลิกข้อจำกัดที่ไม่สมเหตุสมผลและไม่เป็นไปตามหลักการทางวิทยาศาสตร์เพื่อห้ามนำเข้าเนื้อสุกรจากสหรัฐฯ ไปยังแอฟริกาใต้และไนจีเรีย แอฟริกานำเข้าเนื้อสุกรเฉลี่ยเพียงร้อยละ 9 ของปริมาณความต้องการบริโภค แต่แทบไม่มีการนำเข้าจากสหรัฐฯ เลย แม้ว่าสหรัฐฯ เป็นผู้ส่งออกเนื้อสุกรถึงร้อยละ 30 ของตลาดโลก โดยส่งออกกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิต ซึ่งมีมูลค่าปีละกว่า 8 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ราว 2.9 แสนล้านบาท) เมื่อปี 2566 สหรัฐฯ ส่งออกเนื้อสุกรเพียง 313 เมตริกตัน มูลค่า 718,000 เหรียญสหรัฐ ไปยังแอฟริกาใต้ ในขณะที่ไนจีเรียมีศักยภาพในการนำเข้าเนื้อสุกรถึงปีละ 26 ล้านเหรียญสหรัฐ เนื่องจากมีประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วถึง 236 ล้านคน และมีความต้องการบริโภคโปรตีนเพิ่มขึ้น NPPC คาดหวังว่าสภาองเกรสจะเห็นชอบให้ต่ออายุกฎหมาย AGOA เนื่องจากจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งออกเนื้อสุกรของสหรัฐฯ เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ในข้อตกลงฉบับใหม่ที่จะต่ออายุ ต้องมีข้อความระบุกลไกในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้ผู้แทนการค้าสหรัฐฯ หรือ USTR (US Trade Representative) สามารถผลักดันให้ประเทศเหล่านั้นต้องปฏิบัติตามพันธกรณี จึงต้องมีการผลักดันผ่านทั้งรัฐบาลสหรัฐฯ USTR และกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ หรือ USDA (US Department of Agriculture) รวมถึงรัฐบาลแอฟริกาในกรุงพริทอเรีย เพื่อให้มีการเปิดตลาดให้กับเนื้อสุกรจากสหรัฐฯ

สมาพันธ์ผู้ส่งออกเนื้อสัตว์ของสหรัฐฯ หรือ USMEF (US Meat Export Federation) ได้ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการส่งออกเนื้อสัตว์โดยใช้งบประมาณสนับสนุนจากกองทุน Pork Checkoff ซึ่งได้มาจากเงินที่เรียกเก็บจากรายได้เมื่อมีการจำหน่ายสุกรหรือนำเข้าสุกรและผลิตภัณฑ์ (0.35 เหรียญสหรัฐ ต่อ 100 เหรียญสหรัฐ) นอกจากนี้ งบประมาณจากกองทุนใหม่ของ USDA (USDA Regional Agricultural Promotion Program - RAPP) จะช่วยส่งเสริมการเข้าถึงตลาดแอฟริกาใต้มากยิ่งขึ้น กองทุน RAPP มีความสำคัญกับภูมิภาคแอฟริกา แอฟริกามีการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุกรจากสหภาพยุโรป เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับมาแต่ครั้งอดีต แต่เชื่อว่าหากสหรัฐฯ สามารถเข้าถึงตลาดได้อย่างเต็มรูปแบบ ก็จะสามารถนำเข้าของผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเท่าเทียมหรือดีกว่าในราคาที่น่าพอใจ คงที่ และคุ้มค่า โดยเป็นการจัดหาโปรตีนให้กับฐานผู้บริโภคขนาดใหญ่ และเสริมสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีมากมายหลายชนิด

ที่มา: [Time to Make Things Right: NPPC Urges Reciprocal Access to South Africa and Nigeria](#)